

Jubilanti společnosti

Česká geografická společnost má tu čest poblahopřát všem svým členům, kteří v posledním půlroce 2014 oslavili významné životní jubileum.

85 let: RNDr. Zdeněk Hoffmann, CSc.

80 let: Mgr. Marta Kalošová

70 let: doc. RNDr. Petr Šindler, CSc. – Dana Karásková – Mgr. Tomáš Rozehnal

65 let: prof. PaedDr. Jaroslav Vencálek, CSc. – prof. RNDr. Jitka Rychtaříková, CSc. – RNDr. Jan Mazal – doc. RNDr. Václav Toušek, CSc. – Ing. Petr Kozel, CSc.

60 let: doc. RNDr. Jaromír Kolečka, CSc. – RNDr. František Murgaš, Ph.D.

55 let: RNDr. Zdeněk Bergman – Martin Hruška – RNDr. Helena Janů

50 let: RNDr. Zita Kučerová – Mgr. Zuzana Houdková – doc. RNDr. Jiří Blažek, CSc. – Vladimír Mečír

Redakční rada IČGS se hluboce omlouvá Karlu Klimentovi, který dne 12. 3. 2014 oslavil své 60. narozeniny. Jeho významné životní jubileum nebylo nešťastným nedopatřením v minulém čísle Informací ČGS 1/2014 zveřejněno. Rádi bychom alespoň touto cestou dodatečně panu kolegovi Klimentovi ze ZŠ Nalžovské Hory popřáli hodně zdraví a spokojenosti.

Blahopřejeme všem oslavencům a zároveň děkujeme všem členům společnosti, kteří se v roce 2014 dožívají významného jubilea, za jejich práci pro českou geografii.

Odešli mladí urbánní geografové

Jana Temelová (14. ledna 1977 – 3. května 2014)

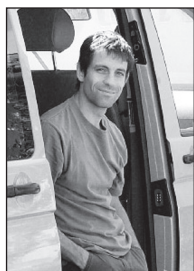
Jakub Novák (30. května 1979 – 3. května 2014)

V květnu tohoto roku nás předčasně opustili naši dva kolegové a kamarádi RNDr. Jana Temelová, Ph.D. a RNDr. Jakub Novák, Ph.D. z katedry sociální geografie a regionálního rozvoje Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2011 působili na postdoktorských stážích na University of Tartu v Estonsku a bohužel jeden z jejich pravidelných návratů domů skončil při hromadné autonehodě v Polsku tragicky.

Jana a Jakub byli zakládajícími členy pražského výzkumného týmu Urbánní a regionální laboratoř. Ten se etabloval za jejich významného přispění díky zisku několika větších výzkumných grantů i dalším aktivitám, kolem nichž se podařilo shromáždit mladý kolektiv především postgraduálních

a magisterských studentů. Jana představovala díky vynikajícím organizačním schopnostem a preciznosti stěžejní osobnost ve vedení výzkumného týmu, Jakub nabízel týmu zase invenci a kreativitu spojenou s výrazným zaměřením na technické a statistické aspekty výzkumu. Během relativně krátké doby se oba vypracovali na přední urbánní geografy v Česku, výrazně však svou prací přispívali i v oblasti mezinárodního výzkumu především v rámci výzkumné sítě Cities After Transition.

Jana ukončila magisterské studium sociální geografie a regionálního rozvoje na PřF UK v roce 2001. Titul doktorky získala v roce 2005 po obhajobě dizertační práce „The role of high profile buildings in physical revitalization of inner city. The case of Golden Angel in Prague“. Od roku 2005 působila jako odborná asistentka na stejné katedře. Během své výzkumné kariéry absolvovala řadu kratších i delších zahraničních studijních pobytů a letních škol v Helsinkách, Budapešti, Urbinu, Krakově nebo Berlíně. Jako urbánní geografka se ve svém výzkumu zabývala především sociálně-prostorovou diferenciací měst se zaměřením na proměny

sociálního a fyzického prostředí vnitřního města, fyzickou revitalizaci čtvrtí, rezidenční spokojenosti obyvatel, sociální deprivaci a kriminalitou ve městě. Byla nositelkou několika výzkumných projektů a spoluřešitelkou řady dalších, financovaných českými i zahraničními institucemi. Její publikační činnost byla velmi hojná: byla spolueditorkou tří knih a autorkou nebo spoluautorkou padesátky odborných i popularizačních textů, z nichž 13 je evidováno na Web of Science. Z posledních aktivit je vhodné zmínit zejména vedení výzkumného projektu GA ČR „Sociální deprivace v městském prostředí: objektivní a subjektivní dimenze“, editorství knihy „Sociální proměny pražských čtvrtí“ (Academia 2012), „Atlasu sociálně prostorové diferenciacie České republiky“ (Karolinum 2011) a editace monotematického čísla Sociologického časopisu „Nové sociálně prostorové nerovnosti, lokální rozvoj a kvalita života“ (4/2011).

Rovněž Jakub vystudoval obor sociální geografie a regionálního rozvoj na pražské katedře sociální geografie a regionálního rozvoje, který absolvoval v roce 2004. Doktorské studium ukončil o šest let později inovativní dizertační prací „Lokalizační data mobilních telefonů: Možnosti využití v geografickém výzkumu“. Od roku 2006 zde působil jako vědecký pracovník. Ve své výzkumné činnosti se věnoval tématům prostorové mobility (denní mobilita, migrace), geografie času a každodenního života a proměn městských a regionálních struktur. Především pak v českém prostředí patřil k průkopníkům analýzy lokalizačních dat mobilních telefonů jako nového progresivního druhu dat o stavu a pohybu obyvatelstva a jejich využití v základním i aplikovaném výzkumu. Podílel se autorsky na téměř 30 odborných a popularizačních publikacích, z nichž 8 nalezneme v evidenci Web of Science, a byl také spolueditorem knihy „Sub Urbs: Krajina, sídla a lidé“ (Academia 2013). Jakub byl také jedním z iniciátorů a šéfredaktorem webu suburbanizace.cz a webového portálu atlasobyvatelstva.cz. Poslední významný počín, který může být vnímán jako zlom v přístupech geografické regionalizace, představuje vymezení území Pražské metropolitní

oblasti pro Institut plánování a rozvoje na základě dat mobilních operátorů (2014).

Vedle výzkumné činnosti se Jana i Jakub věnovali také výuce. Přednášeli v rámci několika kurzů zaměřených především na urbánní geografii jak na Univerzitě Karlově v Praze, tak na University of Tartu (Urban Social Geography I a II, Metody terénního výzkumu v sociální geografii, Sociální geografie Prahy, Socio-spatial Changes in Cities in Transition, Cities in Eastern Europe aj.). Oba dlouhodobě vedli bakalářské a diplomové práce. Pod Janiným vedením byla také obhájena jedna dizertační práce a několik dalších je nyní rozpracováno. Oba byli pro svou odbornou kvalitu spojenou s přátelskou povahou u studentů oblíbení. Právě přátelská povaha Jany a Jakuba z nich vedle kvalitních vědců a učitelů dělala také dobré přátele a kamarády, kteří byli vždy vstřícní a otevření. Svou veselostí a humorem často zpříjemňovali pracovní prostředí a vztah s ostatními členy týmu se brzy dostal daleko za pracovní hranice.

Jana a Jakub byli životními partnery a před třemi lety založili rodinu (synové Hynek a starší Vendelín, který jediný neštěstí přežil). Jejich nečekaný odchod nás všechny hluboce zasáhl nejen v profesní, ale především v osobní rovině. Odešli naši dobří přátelé a nejbližší kolegové. Jejich ztráta je nenahraditelná. Jsme však velmi rádi, že nám osud dopřál je poznat a alespoň krátkou dobu s nimi pracovat. Vždy zůstanou v naší mysli i srdcích.

Martin Ouředníček, Petra Špačková, Lucie Pospíšilová a kolegové

Odešla doc. JUDr. Stanislava Šprincová, CSc.

Doc. Šprincová pocházela z Olomouce, kde také absolvovala reálné gymnázium. Po skončení druhé světové války vystudovala a graduovala na právnické fakultě brněnské univerzity. Po ukončení vysokoškolských studií pracovala jako asistentka v Ústavu pro studium plánování Univerzity Palackého v Olomouci. Je třeba dodat, že od roku 1945 se podílela jako jednatelka Akčního výboru vysokoškolského studentstva na přípravných akcích, které vedly k obnovení olomoucké univerzity.

Interní aspirantská studia, už v ekonomické geografii, vykonala pod vedením prof. dr. M. Blažka na Vysoké škole ekonomické v Praze. V roce 1959 úspěšně obhájila svoji kandidátskou disertaci na téma „Hospodářská geografie severní Moravy a severozápadního Slezska“. V tomtéž roce začala přednášet na katedře geografie přírodovědecké fakulty v Olomouci. V roce 1966 se dr. Šprincová habilituje prací „Geografie cestovního ruchu (na příkladu rekreační oblasti Jeseníků)“ a získává vědeckopedagogickou hodnost docenta ekonomické geografie.

Ve své pedagogické práci se jubilanтка věnovala zejména přednáškám a cvičením z obecné socioekonomické geografie. Vychovala dlouhou řadu geografů-učitelů i odborných pracovníků. Vedla desítky diplomových i dalších studentských prací. Doc. Šprincová též působila i jako oponentka při kandidátských obhajobách na jiných vysokých školách.

Vědeckovýzkumná práce doc. Šprincové byla zaměřena zvláště na geografii cestovního ruchu a rekreace. Patřila mezi první v bývalém Československu, kteří se touto problematikou v poválečném období začali zabývat. O pracovitosti jubilantky svědčí bibliografie publikovaných prací, která čítá na 130 položek.

Doc. dr. S. Šprincová uskutečnila řadu zahraničních cest. Absolvovala studijní pobyt ve Francii na univerzitě v Aixen-Provence v Centre des études du tourisme. O výsledcích svých prací referovala na mezinárodních kongresech v Londýně, Montrealu, Moskvě, Tokiu, Paříži a na regionální konferenci v Budapešti. Z její iniciativy vznikla v roce 1972 pracovní skupina pro geografii cestovního ruchu při Mezinárodní geografické unii (IGU). Tato skupina byla od roku 1980 komisí a doc. Šprincová se významně podílela na její činnosti. Přitom mohla uplatňovat své znalosti světových jazyků.

Stanislava Šprincová patřila mezi autory, kteří začali u nás prosazovat prostorové projevy cestovního ruchu do systému geografických věd. Jako první vypracovávala terminologii pro tento obor, ta posloužila jako základ pro oficiální rajonizaci cestovního ruchu v Československu, vydanou v 60. letech Státním ústavem pro rajonové plánování v Praze. Některé publikace Stanislavy Šprincové jsou hodnoceny jako průkopnické a dodnes jsou v geografických pracích citovány.

Podle ustanovení vysokoškolského zákona odešla Stanislava Šprincová v roce 1989 do důchodu. O dění v geografickém světě však neztratila zájem, zůstala členkou České geografické společnosti a zůstala v kontaktu s katedrou geografie i Univerzitou Palackého až do svého úmrtí.

Za dlouholetou obětavou pedagogickou a výchovnou práci mezi studenty, za výsledky vědeckovýzkumné činnosti a reprezentaci přírodovědecké fakulty u nás i v zahraničí získala stříbrnou medaili Univerzity Palackého a řadu ocenění. U příležitosti oslav 50. výročí Přírodovědecké fakulty UP jí byla udělena na slavnostním zasedání pamětní medaile rektorky UP. Byla také nositelkou medaile katedry geografie PřF UP, kterou obdržela v roce 2009 při příležitosti oslav 50. výročí od jejího vzniku. Při příležitosti jubileí obnovy univerzity získala též několikrát čestná uznání za aktivní účast při úsilí studentů v roce 1945 za obnovu olomouckého vysokého učení.

Krátce po dovršení svého významného životního jubilea, 90 let, paní docentka bohužel odešla. Do posledních chvil si ale udržela duševní svěžest a zajímala se o okolní dění. Čest její památce!

Pavel Ptáček, Miloš Fňukal

K pětásmdesátinám RNDr. Zdeňka Hoffmanna, CSc.

Dne 7. srpna 2014 se dožil krásných 85 let náš přední geograf zemědělství a zasloužilý organizátor naší geografie Zdeněk Hoffmann. Spolupracoval jsem s jubilantem řadu let v Geografickém ústavu ČSAV, stýkali jsme se i potom a dodnes mně potěší, když co chvíli v naší vesničce na Českomoravské vrchovině zazvoní telefon a v něm se z Prahy ozve Zdeňkův hlas.

Jubilant započal svoji odbornou dráhu na vysoké škole v Praze, ale větší na jeho vědecké dráhy je spojená s Československou akademií věd, zejména

s bývalým Geografickým ústavem ČSAV. Hlavním směrem vědeckého zájmu jubilanta je geografie zemědělství, kterou od své kandidátské dizertace (1962) pojímal širěji, než bylo tehdy v našich geografických kruzích zvykem. Ve svých pracích zejména sledoval změny v rozmístění našeho zemědělství a věnoval se vymezení a typologizaci zemědělských regionů. Studoval i problémy využití půdy. Jubilant vedl výzkumné kolektivy a působil i jako odpovědný řešitel významných výzkumných úkolů (např. rozsáhlého úkolu Geografická regionalizace zemědělství ČSR). Věnoval se však i detailním studiím zemědělství jednotlivých regionů (např. regionu Příbor–Kopřivnice–Štramberk, zájmového území systému přehrad na Dyji u Nových Mlýnů). Svě vědecké výsledky publikoval u nás i v zahraničí. S jeho pedagogickým působením na našich vysokých školách v Praze souvisejí kapitoly v našich vysokoškolských učebnicích a zejména v regionálních geografích Československa – především je třeba připomenout kapitoly o zemědělství ČSSR v anglicky psané *Geography of Czechoslovakia* (1971) nebo německy psané publikaci *Die ČSSR* (1975). Rozsáhlá je jublantova publikační činnost na úseku tematických map. Pro Československý vojenský atlas zpracoval mapy zemědělství jednotlivých oblastí Evropy (1965). Řada jeho map nejen z geografie zemědělství, ale i využití půdy se nachází v Národním atlase ČSSR (1966). Pro soubor tematických map ČSR 1 : 500 000 vydávaných Geografickým ústavem ČSAV v Brně zpracoval s kolektivem řešitelů mapu Zemědělské regiony ČSR. Jeho mapy vycházely i v zahraničí (např. Mapa zemědělství socialistických států Evropy vydaná v SRN v roce 1973).

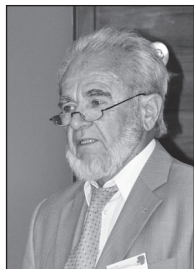
V druhé polovině 20. století byl jubilant významným organizátorem naší vědy, zejména geografie. V letech 1982–1990 byl dr. Hoffmann tajemníkem vědeckého kolegia ČSAV Geologie-Geografie a aktivně se podílel na pracích vědeckých komisí kolegia, zejména pro prognózy v geografických vědách a komise pro výchovu. Podílel se i na organizaci programu INTERKOSMOS. Za úspěšnou činnost v kolegiu byl v roce 1989 vyznamenán oborovou medailí ČSAV E. Pošepného. V letech 1983–1979 vedl pražskou pobočku Geografického ústavu ČSAV. Po přestěhování do Brna v roce 1979 pracoval v Ústavu ve funkci vedoucího vědeckého pracovníka ČSAV a zastával řadu funkcí, i když se přes svoji klidnou a rozvážnou povahu dostával do střetu s tehdejšími řediteli Ústavu Ing. Vahalou. Po jmenování prof. Gardavského ředitelem Geografického ústavu ČSAV v Brně se jubilant po zásluze stal zástupcem ředitele Ústavu. Významně se v Ústavu podílel na výchově mladých geografů. Rovněž měl rozsáhlé kontakty s geografy v zahraničí, kde je jeho činnost stále vysoko oceňována. V roce 1992 jubilant odešel do starobního důchodu. Zůstal však pořád ve styku s mnoha kolegy v oboru a přáteli. Pro archiv AV ČR zpracoval objektivní studii o vývoji naší geografie a bývalého Geografického ústavu ČSAV v druhé polovině 20. století.

Významnou částí činnosti jubilanta je působení v České geografické společnosti, kde po mnoho let byl volen za člena hlavního výboru společnosti. Na sjezdu ČGS v Ostravě v roce 1987 bylo dr. Hoffmannovi za jeho zásluhy o naši geografii uděleno čestné členství v naší vrcholné odborné společnosti.

Jubilant je společenský člověk, který i přes zdravotní a rodinné potíže v posledních letech stále udržuje styky s mnoha přáteli a známými. Do dalších let života přeji jubilantovi dobré zdraví a v rámci možností i hodně pohody.

Jaromír Demek

Životní jubileum profesora Jozefa Mládky

Prof. RNDr. Jozef Mládek, DrSc., významný představitel geografie na Slovensku i v Česku, se dožívá v plné aktivitě 75 let života. Demogeograf, demograf, geograf průmyslu a sídel v jedné osobě svou vědecko-výzkumnou a pedagogickou činností během odborné kariéry na Přírodovědecké fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě výrazně ovlivnil nejen kvalitu a zaměření teoretických a aplikovaných výsledků geografického pracoviště. Ale i celé generace studentů, dnes mnohých akademických odborníků, a specialistů, uplatňujících se v různých sférách života doma i v zahraničí.

Profesor Mládek je respektovaná osobnost. Člověk, který vždy působil a působí na své okolí příkladnou rozvážností, cílevědomostí, pracovitostí, precizností a zanícením, snad nevyčerpatelnou energií a houževnatostí. Je přirozenou autoritou, se srdcem a charismatem. Jeho pracovní kariéra představuje 51 let trvající řadu bádání, zpracovávání odborných publikací, studií a projektů, organizování vědeckých konferencí a seminářů, výuky nosných předmětů sociální a ekonomické geografie, nespočetné množství hodin konzultací a rovněž terénních cvičení a exkurzí se studenty. Prof. RNDr. Jozef Mládek, DrSc. strávil na geografickém pracovišti Univerzity Komenského, dnešní katedře humánní geografie a demografie PriF, půlstoletí vědecké, pedagogické a organizační práce. Práci na katedře zásadním způsobem ovlivňoval jako její dlouholetý vedoucí katedry. Jistou dobu zastával funkci proděkana Přírodovědecké fakulty UK. Od roku 2013 působí jako profesor v Česku, na katedře geografie Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Na pracovišti, které mu dává možnost nadále pokračovat v tvůrčí činnosti, a zároveň pracovišti, které vysoko oceňuje jeho nezastupitelný přínos. Katedru v Českých Budějovicích a její převážně mladý kolektiv obohacuje svými zkušenostmi nejen personálně odborně, ale i hluboce lidsky.

Profesor Jozef Mládek se narodil 5. srpna 1939 v Dražovciach u Nitry jako nejstarší syn v rodině drobného úředníka a obchodníka. V poválečných skromných rodinných poměrech musel velmi brzy přispívat pomocí, přebírat zodpovědnost. Po vystřídání několika základních škol, odvíjejících se od místa působení rodičů, absolvoval středoškolské vzdělání v Nitře v letech 1953–1957. Navzdory původním záměrům studovat geologii na Geologicko-geografickej fakulte UK v Bratislavě se nechal přemluvit na geografii. Tak jak to nabízel tehdejší studijní program, studoval učitelský směr s aprobací geografie-matematika. Později se specializoval na obor geografie-kartografie se zaměřením na ekonomickou geografii. Po ukončení vysokoškolského studia v roce 1962 zůstal pracovat na své alma mater jako vysokoškolský učitel. V roce 1968 získal titul RNDr. V roce 1974 obhájil kandidátskou dizertační práci. Od roku 1979 působil jako docent a od roku 1997 jako profesor. Vědeckou hodnost DrSc. získal v roce 1989. Všechny typy jeho odborných prací při zvyšování pedagogicko-vědecké hodnosti byly orientované na problematiku průmyslu, podmínek jeho lokalizace a zejména regionalizace, s aplikací na Slovensko. Od začátku 90. let se postupně zaměřil na geografii obyvatelstva a věnoval se hlavně třem klíčovým tématům: stárnutí obyvatelstva, rodinnému chování obyvatelstva a kohabitacím. Využil

svoje organizační a manažerské schopnosti a soustředil se na vytvoření specializovaného demografického pracoviště v rámci geografie na přírodních vědách v Bratislavě. Podařilo se mu vychovat řadu odborníků a téměř deset let vést demografické oddělení, které dnes významně přispívá ke studiu a prognóze demografických poměrů a procesů, a tím ovlivňuje svými výsledky práce demografickou politiku a šíření demografických poznatků na Slovensku.

Vědecko-výzkumná a pedagogická činnost profesora Mládky je velmi bohatá a pestrá. Během jeho aktivního pracovního života byl řešitelem 12 projektů. K nejvýznamnějším z nich patří ty, které řešily teritoriální průmyslové útvary resp. lokalizaci průmyslu, region Horehroní, či urbánní strukturu Petržalky. Jeho posledním vyznaným grantem byla Úloha výzkumu a vývoje MŠ SR: Změny demografického vývoje Slovenska. Pod vedením profesora Mládky bylo v roce 2006 vytvořeno významné geografické a kartografické dílo Atlas obyvatelstva Slovenska.

Publikační činnost Jozefa Mládky zahrnuje celkově více než 250 záznamů, z toho 148 domácích a 81 zahraničních vědeckých studií, včetně 10 monografických vědeckých prací, na které je celkem registrovaných 415 citací, z toho 82 zahraničních. Mezi nejznámější monografie, které profesor Mládek zpracoval, resp. na kterých participoval, patří: *Teritoriálne priemyselné útvary Slovenska* (1990); *Petržalka – Transformation of Socioeconomic and Spatial Structure of the Town District, Humanization of Environment* (1994); *Demogeografia Slovenska: Vývoj obyvateľstva, jeho dynamika, vidiecke obyvateľstvo* (1998); *Demogeografická analýza Slovenska* (2006).

Profesor je autorem řady vysokoškolských učebních textů, zejména z oblasti humánní geografie a demogeografie. Dodnes široce využívané při výuce geografie obyvatelstva a sídel na akademických pracovištích v Česku a na Slovensku jsou dvě vysokoškolské učebnice: *Základy geografie obyvatelstva* (1992) a ve spoluautorství s prof. Bašovským publikovaná *Geografia obyvatelstva a sídel* (1989).

K neodmyslitelné pedagogické práci profesora Jozefa Mládky patří i vedení kvalifikačních prací. Jako vysokoškolský učitel školil 60 diplomantů a bakalářů, 22 rigorózních prací. Jeho významným pedagogickým přínosem bylo vedení až 12 dizertačních prací. Mezi jeho dizertanty patří současní představitelé geografie, aktivně působící na vědecko-pedagogickém poli geografie: doc. RNDr. Vladimír Slavík, CSc., doc. RNDr. Alena Dubcová, CSc., doc. RNDr. Jana Marenčáková, PhD., doc. RNDr. Dagmar Popjaková, PhD., doc. RNDr. Branislav Bleha, PhD., Mgr. Ingrid Bučeková, PhD., Mgr. Gabriela Nováková, PhD. a Mgr. Marcela Káčerová, PhD.

Jako významný představitel geografie svojí tvůrčí činností, odborností a zodpovědným přístupem profesor Mládek jako jeden z mála slovenských geografů pravidelně reprezentoval československou a slovenskou geografii na kongresech Mezinárodní geografické unie (IGU), pracoval aktivně v komisích IGU, plnil, resp. plní úlohy jako podpředseda Národního geografického komitétu SR, předseda výkonného výboru Slovenské geografické společnosti, člen výboru Slovenské statistické a demografické společnosti, předseda rady státního programu výzkumu a vývoje, předseda rigorózní komise z humánní geografie, podpředseda oborové doktorandské komise z humánní geografie, předseda Krajské rady geografické olympiády – Bratislava, člen vědecké rady Fakulty

přírodních věd Univerzity KF v Nitře. Je členem redakčních rad periodik, jako jsou Geografický časopis, Acta Facultatis Rerum Naturalium Universitatis Comenianae – Geographica, Geografia, Moravian Geographical Reports, Forum Statisticum Slovacum.

Profesor Mládek během své kariéry získal ocenění své práce doma i v zahraničí, a to: Zlatou medaili Přírodovědecké fakulty UK v Bratislavě (1989), Stříbrnou medaili Univerzity Komenského v Bratislavě (1989), Stříbrnou medaili Přírodovědecké fakulty UK v Bratislavě (1999), Bronzovou medaili ML Universität Halle – Wittenber a Bronzovou medaili Přírodovědecké fakulty Univerzity PJŠ v Košicích při příležitosti 50. výročí jejího vzniku, za přínos při budování geografie na PF UPJŠ (2013).

Je nám všem ctí a potěšením, že můžeme při příležitosti životního jubilea pana prof. RNDr. Jozefa Mládka, DrSc. vyjádřit náš obdiv a především poděkování jeho osobě za přínos k vědeckému poznání na Slovensku a v Česku. Blahopřejeme mu a přejeme ještě pevné zdraví, sílu a energii naplnit jeho poslání.

Marcela Káčerová, Dagmar Popjaková, Ján Buček, Stanislav Kraft

Jubileum Dany Karáskové

Dana Karásková začínala svoji učitelskou profesní dráhou na ZDŠ Chanovice. Po mateřské dovolené nastoupila v roce 1965 na školu ZDŠ A. Zápotockého v Klatovech, kde působila až do roku 1982. Tehdy byla přeložena na ZŠ Klatovy, ulice Tolstého. Zpátky se však vrátila v roce 1984 vyučovat do tříd s rozšířenou výukou matematiky. Mezi roky 1987–1992 zastávala funkci zástupkyně ředitele a poté až do roku 2002 pracovala jako učitelka matematiky a zeměpisu. V roce 2002 sice odešla do starobního důchodu, ale na škole zůstala vypomáhat jako pracující důchodce na částečný úvazek až do roku 2004. Dokonce i poté vypomáhala podle potřeby při výuce matematiky a zeměpisu. Dodnes do školy ráda přichází. Obvykle přinese něco dobrého s sebou a stále taky přináší dobrou náladu.

Z její aprobece matematika-zeměpis byl zeměpis jejím oblíbenějším předmětem, ačkoli vyučovala převážně matematiku. V ní dosahovala velmi dobrých výsledků, což se ukazovalo v nemalých úspěších žáků v nejrůznějších soutěžích.

Je dobrou učitelkou i kolegyní se smyslem pro povinnosti a nezkazí žádnou zábavu. Kromě toho byla dlouholetou členkou TJ Klatovy, oddílu volejbalu. Byla aktivní hráčkou a poté trenérkou mládežnických družstev.

Přejeme naší milé Daně mnoho zdraví a spokojenosti do dalších let.

Vlasta Skřivan, Eva Beranová

Jubilantka Mgr. Marie Kobesová

Narodila se 16. prosince 1943 v obci Ohůčov, který je dnes součástí Staňkova v okrese Domažlice. Osm let docházela do školy právě ve Staňkově a 3 roky na JSS ve Stodě. Po tříletém studiu na Pedagogické fakultě v Plzni získala potřebné vzdělání pro učitelství na druhém stupni ZŠ s aprobací matematika-zeměpis. Celých 36 let se věnovala tomuto povolání na více školách: např. 4 roky v Hostouni, kde jí byl kolegou Zdeněk Šmíd, který se později věnoval psaní populárních humoristických knih. Dále vyučovala na školách ve Strážovicích, Chotěšově, Dobřanech a Přesticích. Dva roky působila na 29. ZŠ v Plzni (dnes 15. ZŠ) a od roku 1979 do roku 2000 na 33. ZŠ v Plzni. Kromě běžného vyučování byla předsedkyní předmětové komise a především vedla své žáky i k úspěchům v matematických soutěžích.

Členkou geografické společnosti je od 4. 6. 1971, jen tenkrát to byla ještě Česká společnost zeměpisná při ČSAV. Věrna svému zaměření, a pokud to okolnosti dovolily, snažila se cestovat především po Evropě, od Skandinávie po Itálii a Francii. Na východě se dostala nejdále do Soči, na Krym a do tehdejšího Leningradu.

Ani v důchodu rozhodně nezahálí. Už 13 let je studentkou Univerzity třetího věku například v oboru astronomie. Kromě učitelství, kterému se věnovala nad rámec svých povinností, se ve volném čase zabývala zahradničením a ručními pracemi. Tyto koníčky provozuje stále. Radost jí dělají také vnoučata. Vnučka Michaela studuje matematiku na MFF UK v Praze, loňské léto strávila pracovně na Aljašce a procestovala i další části Spojených států amerických. Vnuk Martin studuje Gymnázium Plzeň, Mikulášské náměstí 23 a je úspěšným účastníkem matematických i fyzikálních soutěží. Dcera Eva Hubatová vystudovala Matematickou kartografii na FAV ZČU a práci kartografky se věnuje dosud. To jen potvrzuje známé rčení, že jablko nepadá daleko od stromu.

K významnému životnímu jubileu přejeme především co nejvíce zdraví a mnoho radosti i pohody.

Eva Hubatová

Docent Petr Šindler má 70

O docentovi a emeritním děkanovi Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Petru Šindlerovi jsem psal medailonek před pěti lety, nechci se tedy opakovat a připomínat jeho profesní kariéru, která vedla přes Výzkumný ústav rozvoje oblastí a měst do vysokoškolského prostředí Ostravské univerzity.

Měl jsem tu čest se s Petrem potkat už ve zmíněném výzkumném ústavu – svými prostrříbřenými vlasy a jazykem bez proslulého „kratkeho ostravskeho přízvuku“ byl nepřehlédnutelnou postavou. Faktem je, že jsme se zde příliš často nepotkávali, protože jsme byli zařazeni do různých odborů a budov. Časťěji jsme se viděli na akcích tehdejší Severomoravské pobočky Československé

geografické společnosti (tu potom několik období vedl a práci pro ČSGS věnoval hodně času), která měla svoje jádro na katedře geografie Pedagogické fakulty. Na ní jsme nakonec skončili oba – Petr v roce 1981 a já o čtyři roky později. A protože jsme oba dostali na starost především klasické „světové regionálky“, spolupracovali jsme na přípravě učebních textů a jezdili na zahraniční exkurze. Teprve na katedře jsem tak měl možnost poznat, že Petr je výborný společník se specifickým způsobem humoru, který zejména na exkurzích mohli zblízka zažít i studenti. Procestovali

jsem spolu zejména ruský jih – Dagestán a severokavkazské oblasti nebo celé východní Německo. A následně jsme ruské a německé studenty seznamovali s krásami naší vlasti. Petr byl výborný organizátor, a i když je v jádru dost velký „puntičkář“, dokázal se pružně přizpůsobovat nepředvídatelným situacím a improvizovat. Se studenty dokázal přátelsky diskutovat, ale také být naprosto nekompromisní, když nesplnili zadané úkoly. Prožili jsme spolu i dost situací, které tu nelze popisovat, ale které se mezi studenty tradovaly léta a mezi kolegy se při zvláštních příležitostech vzpomínají dodnes.

Organizační schopnosti Petra Šindlera logicky přivedly do vedení katedry a později do děkanské funkce. Ta byla svým způsobem vyvrcholením jeho kariéry, protože pak ho začaly trápit problémy s pohybem. Přesto ho ani v tomto období neopouštěl humor a snažil se na katedru dojíždět co nejčastěji. Nakonec ale usoudil, že je nutno tělo šetřit a odešel na zasloužený odpočinek. A po více než 40 letech se vrátil do rodných východních Čech, do Litomyšle, kde žije s manželkou v historickém rodinném domě. U příležitosti jeho životního jubilea ho byla naše katedrová delegace navštívit – dům je v krásném místě nad městským centrem a Petr tu má klid a pohodu. Odstěhováním sice ztratil fyzický kontakt s katedrou, ale virtuálně jsme stále napojeni a věříme, že se čas od času vzájemně navštívíme a zavzpomínáme na „staré zlaté časy“.

Vladimír Baar

Mgr. Tomáš Rozehnal oslavil 70. narozeniny

V jarních měsících letošního roku oslavil kulaté narozeniny dlouholetý člen České geografické společnosti a bývalý člen katedry fyzické geografie a geoeekologie Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity v Ostravě, pan magistr Tomáš Rozehnal. Jménem jeho spolupracovníků z řad geografů na Ostravské univerzitě bych rád v krátkosti připomenul jeho životní a odbornou dráhu.

Pan Tomáš Rozehnal se narodil 4. dubna roku 1944 v Ostravě v lékařské rodině. V šedesátých letech začal studovat geologii na Přírodovědecké fakultě Karlovy univerzity, kde v roce 1966 odpromoval. Po dokončení studií začal pracovat jako hydrogeolog ve Vodních zdrojích Praha na pracovišti Opava (1966–1971). Následovalo téměř dvacetileté působení v Geologickém průzkumu Ostrava, který se pak transformoval v podnik UNIGEO. Počátek devadesátých let byl obdobím přeměny řady státních geologických podniků v soukromé firmy,

ve kterých pan Tomáš Rozehnal také pracoval. Jeho odborná kariéra je spojena především s praktickou hydrogeologií, v rámci níž se podílel na řadě projektů, jež měly zabezpečit pitnou vodu pro obyvatelstvo. Zároveň se účastnil i výzkumů nerudných ložisek, a to opět na pozici hydrogeologa. Velmi zajímavé pracovní úkoly přišly právě se změnou režimu, jelikož se začala výrazně prosazovat prevence znečištění při nakládání s odpady. Zde se velmi výrazně uplatnily odborné znalosti pana Tomáše Rozehnala, neboť se podílel na hydrogeologických průzkumech při zakládání nových skládek nebo sanaci starých zátěží. Tuto činnost prováděl například v organizaci GHE Ostrava, a to v letech 1991–1994. V druhé polovině devadesátých let byl osloven garantem geologických disciplín na katedře fyzické geografie a geoekologie PříF Ostravské univerzity, docentem Františkem Řehořem, aby začal své dlouholeté zkušenosti z praktické geologie a hydrogeologie předávat studentům geografických oborů. Pan magistr se tak stal odborným asistentem a po dobu téměř 14 let přednášel a vedl cvičení z geologie, mineralogie a petrografie. S velkým zaujetím organizoval pro studenty terénní cvičení a exkurze, a to jak po regionech Českého masívu, tak po Karpatech. Jeho srdeční záležitostí byla problematika kvartéru Ostravska a Moravské brány. V rámci této problematiky uspořádal vynikající exkurzi, které se účastnila řada nestorů české kvarterní školy.

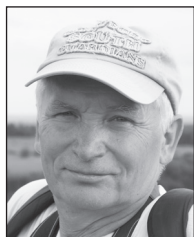
Pan Tomáš Rozehnal patří k lidem, o kterých můžeme říci, že jsou z „klasické“ školy. Rozhodně ale nechci, aby byl tento přívlastek chápán jakkoliv negativně. Naopak! Pan magistr byl vždy velmi pečlivým, pracovitým, ochotným a velmi skromným člověkem, který nikdy neodmítl pomoci či poradit. Měl jsem to štěstí, že jsem s ním několik let sdílel jednu kancelář a mohl jsem ho poznat jako člověka zapáleného pro toulky českou, moravskou a slezskou krajinou. Mohl jsem ho ale také poznat jako obdivovatele vysokohorské přírody a náruživého cestovatele či jako velkého milovníka a znalce sportu s nesmírným přehledem o sportovní historii. Pan magistr se ovšem také intenzivně věnoval – a doufám, že stále věnuje – osobní historii lidí, kteří možná vypadli z „velké“ české historie, kteří ale tvořili nedílnou součást naší národní minulosti. Za všechny bych rád uvedl českou lékařku z ostrova Krk Zdeňku Čermákovou, jejíž životní osudy dlouhodobě studoval.

Jsem velice potěšen, že se pan Tomáš Rozehnal dožil životního jubilea ve zdraví a stálém pracovním nasazení, byť již mimo akademickou sféru. Přestože již není aktivním členem katedry, stále na naší katedru dochází a pokračuje ve svém bádání. V současné době zpracovává rozsáhlou rešerši nejen o geologii Moravské brány, ale celkovém přírodním vývoji tohoto regionu. Snaží se získávat co nejvíce informací o vývoji naší krajiny a vnímání krajiny a přírody lidmi. Je stále členem i dalších odborných společností a asociací (Česká geologická společnost, Česká asociace hydrogeologů).

Za celou katedru fyzické geografie a geoekologie PříF OU přeji panu magistru Tomáši Rozehnalovi nádherné výpravy do hor a ještě nádhernější návraty do rodné Ostravy.

Jan Hradecký

Životní jubileum doc. RNDr. Jaromíra Kolečky, CSc.

V roce 2014 se dožívá 60 let věku český geograf Jaromír Kolečka. Narodil se v Brně v lékařské rodině jako mladší ze dvou sourozenců. Slovenskou základní devítiletou školu navštěvoval v Dunajské Středě ve zcela maďarském prostředí v letech 1961–1970. Gymnázium pak prošel v Moravské Třebové v letech 1970–1974. Studium odborné geografie absolvoval na katedře geografie Přírodovědecké fakulty tehdejší Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (nyní Masarykově univerzitě) v roce 1979. Tamtéž po obhájení doktorské práce získal v roce 1980 titul RNDr. Během aspirantského pobytu na Geografickém ústavu ČSAV v Brně v letech 1980–1983 pracoval v oddělení geografických syntéz faktorů životního prostředí vedeném doc. Ing. Antonínem Bučkem, CSc. Jeho školitelem byl RNDr. Jaroslav Raušer, CSc. Disertaci předložil na téma „Hodnocení změn krajiny z hlediska životního prostředí“ a při řešení jejích úkolů využil technologii GIS. V roce 1984 mu byla udělena vědecká hodnost CSc. Poté pracoval v oddělení Dálkového průzkumu Země vedeném RNDr. Otakarem Stehlíkem, CSc. Po roce 1989 se stal členem vědecké rady Geografického ústavu ČSAV. V roce 1991 přešel na katedru životního prostředí Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity vedenou prof. RNDr. Ivanem Holoubkem, CSc., avšak současně nadále řešil výzkumné projekty jemu přidělené na Geografickém ústavu až do jeho zániku v roce 1993. Z Přírodovědecké fakulty MU v roce 1999 přešel na katedru geografie Pedagogické fakulty MU, kde pracuje dodnes. V roce 2001 se na Přírodovědecké fakultě MU habilitoval v oboru fyzické geografie a získal titul docent. V letech 2002–2004 byl členem vědecké rady Přírodovědecké fakulty MU. O geografii se začal zajímat již v předškolním věku sbíráním map. Sběratelská vášeň mu zůstala dodnes a mezi studenty je pověstný sbíráním pohlednic, známek, nálepek a obalů různých druhů. Jeho osobní knihovna dnes čítá na 30 000 položek a využívají ji studenti a kolegové z celé republiky.

Ačkoliv je profesně orientován především na fyzickou geografii, záběr jeho prací je mnohem širší. První odbornou práci v recenzovaném vědeckém časopise publikoval již během studia v roce 1979 a od té doby počet jeho publikovaných příspěvků vzrostl téměř na 1 000. Těžiště jeho výzkumných prací se týká studia komplexního, všestranného mapování krajiny, hodnocení rizik, modelování a tvorby aplikačních výstupů pro krajinné, územní a bezpečnostní plánování za využití GIS a DPZ. Jeho „odborným koníčkem“ je glaciální geomorfologie hor a kontinentálního zalednění Sibiře. Odborná činnost také zahrnovala práci v 35 tuzemských a zahraničních výzkumných projektech, z nichž většinu vedl jako celek, nebo dílčí část.

Během svého života měl možnost mnohokrát pobývat v zahraničí, ať již v rámci činnosti studentských vědeckých kroužků geografů v době studia, tak později v rámci četných pracovních (kolem dlouhodobých 70 zahraničních pobytů) a soukromých cest po všech obydlených kontinentech. Zvláštní pozornost v této činnosti věnoval Středomoří jako kolébce evropské civilizace, boreálním zemím Ameriky a Eurasie a tropické jižní a jihovýchodní Asii. Doposud zorganizoval na 50 exkurzí a expedic do mnoha zemí světa.

Pedagogická praxe doc. Kolečky na Pedagogické fakultě MU zahrnuje výuku fyzickogeografických oborů (geomorfologie, pedogeografie, dřívě i biogeografie), nauky o krajině a regionální fyzické geografie České republiky, Evropy a postsovětského prostoru. Vedle toho vyučoval předměty GIS a DPZ na Mendelově univerzitě v Brně a aplikace GIS na Palackého univerzitě v Olomouci. Je členem oborových rad doktorského studia na Univerzitě Karlově v Praze, Palackého univerzitě v Olomouci, Vysoké škole báňské – Technické univerzitě v Ostravě a Mendelově univerzitě v Brně. Vychovává doktorandy také na mateřské univerzitě v Brně.

Značnou pozornost věnoval práci s talentovanou mládeží, především v rámci přípravy a provedení geografických soutěží na celostátní i mezinárodní úrovni, zpravidla ve spolupráci s doc. PaedDr. Eduardem Hofmannem, CSc.: jako člen Komise zeměpisné olympiády v Česku, odborný doprovod a člen komise mezinárodních geografických soutěží, spolupořadatelem mezinárodní soutěže CERIGEO v roce 2003 a 2011 v Brně a Jedovnicích.

S obsáhlou publikační aktivitou jsou spojena jeho další místa působení. V letech 1999–2002 působil jako zástupce šéfredaktora odborného časopisu GeoInfo, vydávaném společností Computer Press, a.s., 2002–2006 jako šéfredaktor časopisu Geodis News, vydávaném společností Geodis Brno, s.r.o. V současné době je členem redakčních rad 5 zahraničních odborných a vědeckých časopisů. Pracuje rovněž od roku 2007 jako vědecký pracovník Oddělení environmentální geografie Ústavu geoniky, v.v.i., Ostrava.

Důležitou součástí práce doc. Kolečky je propagace geografie mezi laickou veřejností. V posledních 15 letech uskutečnil kolem 300 veřejných přednášek, o organizovaných exkurzích a expedicích ani nemluvě. Od doby studia je členem České geografické společnosti (dříve Československé), od roku 1986 je členem výboru Jihomoravské pobočky ČGS (od roku 2004 je předsedou výboru pobočky a členem Hlavního výboru ČGS). Na mezinárodním poli se zapojil do práce komise geografického vzdělávání a komise místního rozvoje IGU. Působil rovněž v panelech grantových agentur GA AV a GA ČR a jako recenzent projektů dalších agentur v zahraničí, také jako posuzoval článků pro renomovaná periodika v Česku i v zahraničí.

Vysoké pracovní tempo a nadšení pro geografii mu neustává dodnes. Do dalších let mu přejeme dobré zdraví, osobní štěstí a radost z práce.

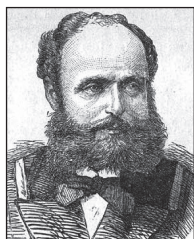
Hana Svatoňová

Geografická výročí 2014

Každý rok si připomínáme několik výročí významných geografů. Ani letos neuděláme výjimku...

Nejstarším z těch, o nichž je vhodné se zmínit, je **August Karel Kříž**, narozený 12. května 1814 v Táboře. Již v mládí vstoupil do rakouské armády a jako dělostřelecký odborník byl roku 1851 vyslán na celkově devítiletou misi do Persie. Zde nejen zavedl mnoho nových prvků do výcviku místní armády a postavil první telegrafní vedení v zemi, ale také vystoupil na Demávend či

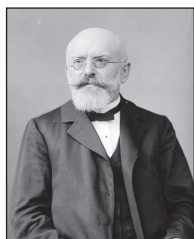
nakreslil první plán Teheránu. Bohužel po návratu nenašel vydavatele pro cestopis, a nakonec zemřel roku 1886 v Chrudimi téměř v zapomnění.

Ačkoli to dotáhl výš, zůstává (snad právem) ve stínu svého velitele. Chomutovský rodák **Gustav Matthäus Brosch** (22. září 1844 – 18. srpna 1924) sloužil u námořnictva a v letech 1872–1874 se účastnil slavné výpravy Julia Payera, při níž byla objevena Země Františka Josefa. Brosch se při ní podílel nejen na navigaci, ale i na vědeckém pozorování, která také po návratu publikoval. Objev ostrovů je přičítán velitelům Weyprechtovi a Payerovi; na rozdíl od nich ale Brosch pokračoval v námořnické kariéře a v c. a k. maríně to dotáhl až na viceadmirála. Na penzi (od 1904) pak dožil ve

Štýrském Hradci. Mimochodem – v souostroví, které spoluobjevil, je na mapách dodnes i 85 m vysoký ostrov „Broš“.

U dalšího z geografů si připomínáme nejen výročí narození, ale i úmrtí. Berounský rodák **Emanuel Fait** (18. července 1854 – 20. listopadu 1929) byl celoživotně středoškolským učitelem mj. v Rakovníku a na Žižkově, vedle toho ale také jako jeden z prvních v Praze obhájil disertaci z geografie a podnikl také několik cest, zejména po Balkáně a carském Rusku včetně střední Asie. Patřil také k zakladatelům České společnosti zeměvědné. Byl však také nadšeným slavjanofilem a zejména rusofilem, což se (ne zcela šťastně) projevilo i na jeho odborné práci, kdy takřka plně věřil ruským úředním statistikám.

Dne 11. srpna 1854 se ve Svémyslicích kousek východně od Prahy narodil „pilíř českého zeměpisu“, jak se přezdívalo středoškolskému profesorovi **Jindřichu Metelkovi** (1854–1921). Působil na různých středních školách v Praze, plánovaná habilitace ale narazila na problém v podobě osoby Jana Palackého. Metelka se proto soustředil na organizační práci, v roce 1894 se stal jedním ze zakladatelů ČSZ, jejím tajemníkem a spolu s Josefem Frejlichem byl také prvním redaktorem Sborníku ČSZ. Nakonec se stal zemským školským inspektorem, což poněkud omezilo jeho geografické ak-

tivity, a jako účastník protirakouského odboje byl v letech 1918–1920 i členem prvního československého parlamentu.

Připomínáme si jména významnější i méně známá. Tak například **Ludvík Tošner** (27. července 1874 Praha – 5. srpna 1916). Věnoval především geografii obchodu, nějaký čas přednášel i na pražské obchodní akademii, patřil také k přispěvatelům zeměpisné sekce Ottova slovníku naučného. Po skandálu, kdy se neoprávněně prohlašoval za šlechtice, ale z oboru vymizel – nepočítáme-li překlady děl cestovatele Svena Hedina a R. F. Scotta – a dal se na politiku, když se angažoval v sociální demokracii, mj. jako překladatel děl Karla Marxe. Nakonec odešel ze světa dobrovolně.

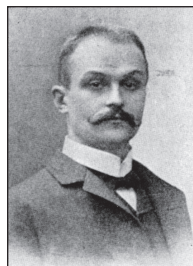
Geografie je většinou mužským oborem (třeba při pohledu na profesory oboru), ale občas se v ní objevila už ve starších dobách i žena. Jednou z prvních dam, které samy cestovaly po světě a své zážitky zachovaly v literární podobě, byla **Barbora Markéta Eliášová** (2. listopadu 1874, Jiříkovice

u Brna – 27. dubna 1957, Praha). Dáma zvláštních a ne zcela jasných osudů – i datum narození se u ní uvádí různě, zřejmě si sama věk ubírala – cestovala zejména v 10. a 20. letech, hlavně po Asii, kde její láskou bylo Japonsko. Tam také na počátku 20. let pracovala v české diplomatické misi. Zkušenosti z cest pak bohatě využila ve své literární práci.

Kulaté, sté výročí si připomínáme v případě **Jana Březiny**. Narodil se 5. ledna 1914 v Kolíně, absolvoval letecké učiliště, v osmnácti letech pak celá rodina odešla do tehdejšího Sovětského svazu. Tam Jan Březina („Brezin“) létal jako specialista ve střední Asii i v polárních krajích, kde se účastnil i některých ze slavných Papaninových expedic z roku 1937, mířících k severnímu pólu. Netrvalo ale dlouho a i českého polárního pilota semlelo kolo stalinských procesů – popraven byl 16. srpna 1938 v Butovském polygonu u Moskvy. V Praze-Vršovicích má tak jen symbolický hrob.

Před sto lety padly první výstřely první světové války. Ta si v rámci nesmyslného běsnění všech válečných stran vyžádala i oběti mezi geografy – připomeneme si aspoň dva, kteří pocházeli z českých zemí. Již 27. srpna 1914 padl nedaleko Lublinu **Wilhelm Friedrich** (1882–1914), rodák z Bělé u Děčína, středoškolský pedagog a autor jednoho ze zakladatelských děl české historické geografie „Die Historische Geographie Böhmens bis zum Beginne der Deutschen Kolonisation“. Ani druhý z našich krajanů válkou neprošel dlouho. Do uniformy byl povolán i profesor pražské německé univerzity **Alfred Grund** (1875–1914), rodák ze Smíchova a autor mnoha podnětných prací z oboru geomorfologie, v nichž, na rozdíl od řady svých německých kolegů, korektně citoval a oceňoval i práce českých vědců. Čest se ho držela až do konce: když byl obviněn (neprávem) ze zavinění ztrát své jednotky, bojující proti Srbům, spáchal tento důstojník a geograf dne 11. listopadu 1914 v Temes-Kubinu (nynější Kovin ve Vojvodině) sebevraždu.

A jako posledního si můžeme připomenout jednoho z předsedů České geografické společnosti (tedy, tehdy ještě zeměvědné). **Filip Počta** (1855–1924), rodák z Prahy, vystudoval geologii a paleontologii a zejména ve druhém z oborů vynikl i v evropském měřítku. Stal se řádným profesorem české univerzity a od roku 1909 až do rozdělení společností (v roce 1920) předsedal České společnosti zeměvědné. Geografům pomáhal i jinak, například jako oponent značné části fyziko-geograficky zaměřených dizertací. Věděl byl zcela oddán: ostatně zemřel na zápal plic dne 7. ledna 1924 poté, co mezi vánočními svátky dlouho do noci pracoval v nevytopené budově na Albertově. Pohřben byl na Vyšehradě, jeho hrob ale před několika lety jako nevyplacený zmizel a hrobové místo bylo prodáno. Teď je na jeho místě náhrobní kámen s příjmením Zagorová.

Jiří Martínek